

Zaupnico namreč, katero smo od besede do besede priobčili v 51. listu „Novic“ lanskega tečaja, so podpisale sledeče občine:

Na Kranjskem: Iz Ljubljane skoraj vsi veliki trgovci in skoraj polovica prebivalstva; vsi deželni poslanci, duhovniki, učitelji in nad polovico profesorjev; dalje glavni zastop banke „Slavije“, Kranj, Poljane, Podbrezje, Žabnica, Dražgoše, Zalilog, Šmartno, Duplje, Naklo, Velesovo, Prmskovo, Šenčur, Preddivor, Selca, Bakovščica, Radovljica in Vrhnika. Dalje z občinskimi pečati občine in županije: Ilirska Bistrica, Črni vrh, Zagorje, Prem, Lome, Knežak, Št. Peter, Beč, Juršiče, Boštajn, Šmihel, Škofja Loka, Slavina, Postojna, Studenec, Košana, Stara Loka, Orehek, Videm, Podgora, Kompolje, Staritrč pri Ložu; Preserje pri Ljubljani, Dolsko, Kropa, Št. Vid, Vižmarje, Trzin, Depalavas, Loka pri Mengšu; Cerknica, Begunje, Krško z okolico; Šmarje pod Ljubljano, Grosuplje, Lipoglav, Metlika, Črnomelj, Loka pri Črnomlju, Novo mesto z okolico; Razdrto, Ubelsko, Hrenovice, Hruševje, Jesenice, Dovje, Britof, Urem, Laze, Dolenja vas, Sinadole; Dobrova, Senožeče, Šmartno pri Litiji; Ipava, Podkraj, Podvelb, Št. Vid, Slap, Goče, Planina, Podraga, Vrabče, Ustja, Stijak, Gabrija in odbor za skladne ceste v Ipavi.

Na Štorskem: Slovanski dijaki Graškega vseučilišča; okrajni odbor v Šmarji; katoliško-politično društvo v Konjicah; duhovni konjiške dekanije in občine s pečati ter brez njih: Mozirje, Kokrije, Rečica, Ljubno, Žalce; sv. Miklavž pri Ormužu in Ptuj z okolico; Šmarje, Sladka gora, Ponikve, Št. Vid, Dol, Hrastnik; Konjice, Paka, Št. Jungerta, Padežki vrh, Zreče, Prihova in Loče; Spitaliče, Tolsti vrh, Laški trg, sv. Krištof, Loka in Stenica; Vitanje, Vrhole, Št. Jernej in Grajska vas; Ribnica, Janževi vrh — Arlica, Sv. Anton na Pohorji; Videm, Št. Ilj, Grasnica.

Na Koroškem: Politično društvo „Trdnjava“ in veliko število veljavnih mož iz Celovca; dalje občine s pečati: Ukva, Žabrina, Ovčja vas, Št. Marjeta; Jezero, Svinčnica, Sveče, Št. Janž; Gorje (Hohenthal), Čače, Smerče (Emrsdorf), Lebuče in Bistrica pri Pliberku.

Na Primorskem (Goriškem, Trstu in Istri): Čitalnica v Trstu in mnogo veljavnih mož iz mesta; čitalnica v Rojanu; dalje občine s pečati: Dutovlje, Stijak, Jagodišče, Šebrelje in Cerknjo; Kopriva, Skopo, Avber in Veliki dol; Prosek, Zgonik, Padež, Kozjane, Barka in Misleče; Berseč, Kanfanar, Vodice, Jelovice, Dane, Galac, Poljane, Obrov, Novigrad, Hrušica, Mnuc in Dolina; konečno občina Bačka in skoraj vse duhovništvo na otoku Krka.

Ako računimo po občinskih in županijskih pečatih, tedaj je zaupnico podpisalo najmanj 800.000 členov slovenskega naroda.

Tako je slovenski narod sodil pošteno Hohenwartovo prizadevanje, kar naj si ustavoverski kričači dobro za uho zapišejo.

Mnogovrstne novice.

* Ker na Hrvaškem in v Slavoniji žuga glad (lakota), se je z dovoljenjem vladnim v Zagrebu ustanovil odbor, da se sme za ubogo ljudstvo, kteremu živeža pomanjkuje, nabirati miloščina.

* V Trstu in na Dunaji bolehajo in mrjé ljudje hudó za kozami; strah je tedaj velik med prebivalci.

* Škof Brnski je iz svojih dohodkov 10.000 gold. daroval kaplanom moravske škofije v poboljšek njihovih dohodkov zato, da ne sprejmejo poboljškov vladnih, ki jim jih sedanje ministerstvo nakloniti hoče.

* Dr. Franc Močnik, c. kr. šolski nadzornik v pokoji, za šolstvo mnogozasluženi, Kranjcem, svojim

rojakom, in Štajarcem dobroznani mož, je kot vitez reda železne krone 3. vrste v vitežki stan povzdignjen.

Za pustni čas kaj.

Smešnica, pa čisto resnična.

Nekega dne pride k meni na pošto mož, rojen v Cerknici, ki si je kupil tukaj v Križki fari hišico, pa se ženi neki tam na Oblokah. Prosi me, naj bi jez namesti njega, ker sam pisati ne zná, njegovi nevesti pisal. Na vprašanje, kaj da hočem pisati, odgovori mi: tako-le pišite: „Ljuba Marjeta! Srce se mi podaja do tebe“; pišite jej, da jo pustim pozdravit jen jo küšent okol jen okol srca od obeh strani, njenega brata Andrejca okol jen okol srca od obeh strani, mater okol jen okol srca od obeh strani.“ Potem mi je še nekaj prav smešnega narekoval, in tako sva pismo zaprla in zapečatila. — Zdaj ga vprašam, kako naj naredim napis na Marjeto in kje da stanuje? Na to mi pravi: pišite: „pol ure od svetega Mihela“. Kje pa je zadnja pošta? ga dalje vprašam. „No, kaj nisem povedal, da zadnja pošta je sveti Mehú; pišite: zadnja pošta: sveti Mehú v velikem oltarji na Oblokah, in pišite, da imajo tam dva gospoda. Potlej se pa pismo ne bo zgubilo“.

Dopisi.

Iz Maribora 28. jan. — Sopot je nemila smrt našemu narodu vzela možá, ki ga je štel med najljubše sinove svoje. Gosp. Matija Prelog, doktor zdravilstva, umrl je po kratki bolezni včeraj v 58. letu svoje starosti. Mnogo let je vrli rodoljub kot pisatelj nevtrudljivo delal za narod slovenski, mnogo let se kot deželni poslanec iskreno boril za pravice njegove. Hvaležen mu ostane spomin na veke!

Iz Ljutomera 22. jan. (Naša čitalnica) bode imela v nedeljo 4. februarja ob 4. uri popoldne svoj letni občni zbor. Na dnevnem redu je 1. nagovor predsednika; 2. blagajnikovo; 3. sporočilo tajnikovo; 4. razgovor o ustanovljenji „narodne bukvarnice“; 5. razni predlogi; 6. volitev novega odbora. Po dokončanem zboru bode „beseda“ (v spomin Vodnika) s tombolo ali srečkanjem. V vse to se vljudno vabijo častiti družabniki in domoljubi naši. Odbor.

Trst 27. jan. (Železnica gorenska.) Ne davno sem imel priliko, potovati po gorenski železnici. Opazeval sem vse po celi črti. Ker sem imel čas, stopil sem v več krajih z voza ter sem listek še le z drugo vožnjo porabil. — Nektere postaje so nepraktično postavljene, kakor na priliko v Loku in v Lescah; prva ima ime „Loka“, akoravno popotniku že veselje preide, skoraj uro daleč do mesta od postaje koračiti, ali pa od voza, ako se hoče tje peljati, toliko plačati, kolikor je po železnici iz Ljubljane do Loke plačal. Postaja, ktera bi bila lahko takraj Kamnitnika proti mestu stala, imela bi mnogo koristi za obe dolini, iz kterih se obilo blaga izvažá. Krivi tega so Ločani in okrajni veljavni možje zato, ker se niso ob pravem času energično pognali. Nadjati se je, da pri drugi črti, katero ravno zdaj merijo „Trst, Servola, Loka“, ne bodo tako brezobzirno postaj delali, marveč bodo znali ceniti pravo korist, kupčije in obrtnije, ter bodo obzir jemali tudi na prebivalce, kteri se pečajo s kupčijo in pošiljanjem raznega blaga. — Druga postaja pa je „Lesce-Radoljica“, ktera je ravno tako od rok na vse kraje; lahko bi bili pred vzdignili črto od Kranja ali Podnarta, pa bi pri Radoljici, kdor pozná